

Marko Kerševan: VSTOP V KRŠČANSTVO DRUGAČE, Cankarjeva založba, Ljubljana 1992. Knjiga je podnaslovljena Protestantška teologija (Karla Bartha) v našem času in prostoru. Eden pomembnejših stavkov se glasi: "Božje razodetje je božja navzočnost in božja skritost v svetu človeške religije." Gre torej za resno zastavljeno razpravo, ki naj bi odkrila tiste možnosti v razumu posameznika, ko se je treba odločiti med ateizmom in religijo, med vero in nevero, človekom in bogom, med jaz in ti...Vsekakor dobro postavljene iztočnice. Karl Barth se je rodil l. 1886 v Baslu v družini profesorja teologije, ki jo je nato študiral tudi sam (Berlin, Tuebingen, Marburg). Leta 1919 je izdal *Pismo Rimljanom*, komentar k Pismu Rimljanom apostola Pavla, kar mu je odprlo vrata na nemške univerze. Obsežna *Cerkvena dogmatika*, ki je nastajala vse do njegove smrti in ostala nedokončana, je dosegla obseg več tisoč strani. Kerševan na vseh mestih dosledno sledi Barthovi misli, skoraj bi se lahko reklo, da preveč, vendar nas seznam literature na koncu knjige prepriča o tem, da gre za obsežno in izčrpno študijo. (Peter Boštjan)

Marko Kravos: OBZORJE IN SLED, Državna založba Slovenije, Ljubljana 1992. Pričujoča pesniška zbirka Marka Kravosa je razporejena v pet ciklov: Jazonova sled, Triptih, Pesmi desetnice, S ptičje perspektive in Lipov bog. Kravos se je še najbolje odrezal v zbirki *Tretje oko* (1979), za katero je prejel nagrado Prešernovega sklada. V *Obzorju in sledi* bolj kot celota izstopajo posamezne pesmi, kot so na primer: Krmarjev konec, Odhod, Netopir, Hvalnica ušesu in Prošnjaja za dež. Iz zadnje nekaj verzov: "Kako brez kanca strahu pogledati proti nebeškim vrhovom, kjer strašno visoko, kot vedno, gnezdi državna oblast." Ostale pesmi so bolj vrtanje v eksistencialno bistvo človeštva in iskanje posameznika in naroda. Vendar kljub vsemu zanimivo branje. (Peter Boštjan)

Maruša Krese: POSTAJE, Založba Drava, Celovec 1992. Maruša Krese je leta 1989 prav tako pri založbi Drava izdala pesniško zbirko *Danes*, ki je bila prevedena v nemščino po zaslugi Fabjana Hafnerja. V pričujoči knjigi avtorica (iz)oblikuje svojski svet "postaj" v svojem življenju. V eni od pesmi pravi: "Na postaji človek kupi aspirin / in še časopis povrhu. / Na postaji človek lahko bere misli / in se greje istočasno. / Na postaji človek lahko znori / in nihče tega ne opazi. / Lahko že kar jutri ali celo danes." Preprosta logika vsakdanjega življenja, ki ni obremenjeno z ničimer. Razmišljanje, kisi daje duška in nas (po)pelje v svet drugačnega doživljanja ljudi, stvari in pojmov. Neobremenjen smisel za "preprost" in "odprt" dialog s časom. Prostor, v katerega lahko vstopi marsikatera (ne)posvečena noga. Maruša Krese piše kratke in jedrate pesmi, iz katerih se lahko marsikaj naučimo. Razlog več za sproščeno branje. (Peter Boštjan)